

af finansministeren forhandler og indgår aftaler om overenskomster under det sædvanlige parlamentariske ansvar.

Der er ikke i så henseende sket ændringer i tjenestemandsløvgivningen eller i reglerne om finansministerens kompetence til at indgå kollektive overenskomster, siden dette forslag første gang blev fremsat, og jeg skal derfor indstille, at forslaget afvises.

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig – ikke beslutningsforslaget, men de bemærkninger, finansministeren lige har afleveret om forslaget.

Vi er også enige med den tidligere finansminister i den afvisning, der skete i 1991. Vi har fra vor side ikke flere bemærkninger til forslaget.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget. Vi er den lovgivende magt, vi er ikke den udøvende, og det ville være at føre organisationerne ind i salen at vedtage dette her. Vi kan ikke være med til at påvirke en forhandlingssituation på den måde, som der lægges op til i forslaget.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu er det jo ikke så hyppigt, at man fra ord til andet kan tilslutte sig finansministerens indlæg, så jeg vil benytte lejligheden til at sige, at her er et af de få tilfælde, hvor jeg kan tilslutte mig finansministerens indlæg. Uanset om Det Konservative Folkeparti er i opposition eller regeringsbærende, afviser vi dette forslag.

Aage Frandsen (SF):

Da et lignende forslag var til behandling i 1991, afviste vi det, og vi vil også afvise dette forslag, men jeg vil godt knytte nogle principielle betragtninger til det.

Vi mener ikke, at tidspunktet er inde til at tage diskussionen om, hvem der har kompetencen til at forhandle overenskomster og godkendte overenskomster, men vi mener, at der er et problem i, at Folketinget ikke på noget tidspunkt overhovedet diskuterer, hvad det er for en politik, man mener regeringen som arbejdsgiver i forhold til statens ansatte skal føre i forbindelse med overenskomstforhandlingerne. Det er en diskussion – hvis man vil have den – som man i virkeligheden skal føre et godt stykke tid før overenskomstforhandlingerne overhovedet går i gang og ikke på det her tidspunkt.

Derfor afviser vi det konkrete beslutningsforslag.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at Folketinget overhovedet skal blande sig i overenskomstforhandlingerne. Jeg vil gerne henholde mig til det, der er sagt af finansministeren og af de forrige ordførere. Vi kan ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Nu vil Fremskridtspartiet måske blive skuffet, når jeg meddeler, at Enhedslisten heller ikke kan stemme for dette forslag, og det er naturligvis, fordi vi ikke ønsker en sammenblanding af Folketingets opgaver og finansministerens opgaver.

Der er ingen tvivl om, at det er finansministeren, der har ansvaret for selve overenskomstforhandlingerne og deres afslutning, og alene på baggrund af den meget grundige og indsigtfulde debat, vi havde under det forrige punkt, må man kunne se, at det er en naturlig konsekvens af vore synspunkter.

Peter Duetoft (CD):

I CD tror vi på magtens tredeling: Folketinget skal ikke blande sig i regeringens administration, og det er et led i administrationen at føre overenskomstforhandlingerne.

Hvis man er utilfreds med resultatet eller den måde, en regering har håndteret sagen på, kan man jo rejse en forespørgselsdebat og vælte den pågældende regering ved en mistillidsdagsorden bagefter. Det er det parlamentariske ansvar, der så gøres gældende, og det må være ad den vej, man går.

Så vi kan altså ikke støtte dette forslag; vi er imod det.

Kim Behnke (FP):

Lad mig indlede med at afkræfte den myte, som flere af ordførerne var involveret i, nemlig at dette forslag skulle gå ud på at blande sig i overenskomstforhandlingerne – ingeniunde, ikke på nogen måder.

Det, det handler om, er, at når finansministeren på vegne af staten, som statens arbejdsgiver, indgår en overenskomst, så står der bare, når resultatet er færdigforhandlet, som sidste paragraf: Dette sker under forudsætning af Folketingets godkendelse.

Så vil finansministeren vel vidende om det parlamentariske ansvar, han har, kunne frem-